

EEN ANALYSE VAN DE OPENBARING (9)
Serie C: Het oordeel over de hoer (1e t/m 4e aspect: 17.1-19.10)

Deze serie visioenen wordt ingeleid door een van de zeven engelen die de plagen hadden. Hij zal Johannes "het oordeel over de grote hoer" laten zien. Deze hoer blijkt "het grote Babylon" te zijn (17.5). Het oordeel over Babylon werd al aan het einde van de vorige serie voltrokken, maar toen niet als vrouw maar als een *hoererende stad* (16.19). Omdat het oordeel over haar hier nog eens uitgebreid aan de orde komt, moet het onderwerp wel van speciaal belang zijn. Overigens valt in deze serie niet alleen Babylon onder het oordeel. We zullen dat later zien.

INLEIDING (17.1-6)

De hoer bij de zee (17.1-2)

De hoer bevindt zich bij de zee, want ze zit "aan vele wateren". Zij hoereert niet alleen met de groten der aarde, maar met allen "die op de aarde wonen". Ze zijn allemaal dronken gevoerd met "de wijn harer hoererijs" (vs2). Wijn wordt hier (weer) gebruikt als symbool van "hoererijs" (vgl.14.8). Johannes moet meekomen met de engel om het oordeel met eigen ogen te zien.

De hoer in de woestijn (17.3-6)

Hij voert Johannes nu mee "in de geest" naar "een woestijn". Dat lijkt nogal merkwaardig, omdat zojuist gezegd werd dat de hoer "zit aan vele wateren". Dat zou er echter op kunnen duiden dat de woestijn hier grenst aan de zee (vgl.12.18). Johannes ziet dat zij op "een scharlakenrood beest" met 7 koppen en 10 horens zit. Het is bedekt met "godslasterlijke namen". De hoer is gekleed in purper en scharlaken en rijk versierd met goud, edelstenen en paarden. In haar hand houdt ze een beker gevuld met de gruwelen van haar hoererijs die ze met de volkeren bedrijft. Ze heeft een mysterieuze naam. "Babylon", die op haar voorhoofd geschreven staat. Zij is "de moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde". Bovendien blijkt zij een vervolgende macht te zijn van het ergste soort. Johannes merkt op dat zij zelfs "dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus" is.

Nadat Johannes dit tafereel heeft gezien, zegt hij daarover. "En ik verbaasde mij, toen ik haar zag, met grote verbazing" (vs6). Dat is op zich niet zo vreemd, want het betreft hier niets minder dan "het geheimenis van de vrouw" en "van het beest met de zeven koppen en tien horens, dat haar draagt" (vs7).

DE EERSTE VIER ASPECTEN (17.7-18.24)

De "grote verbazing" van Johannes is niet onopgemerkt voorbijgegaan aan de engel die gekomen is om hem "het oordeel over de grote hoer" te tonen (17.1). Dit oordeel kan niet los worden gezien van haar relatie met het beest. En die relatie blijkt een "geheimenis" te zijn dat de engel gaat toelichten (17.7). De eerste vier aspecten van deze visioenen over het oordeel gaan dan ook over de mysterieuze verhouding tussen de vrouw en het beest - een verhouding waaraan een abrupt einde zal komen.

1e aspect: Het beest (17.8)

Van het beest wordt geopenbaard dat het "was en is niet" maar het "zal opkomen uit de afgrond en vaart ten verderve". Die opkomst uit de afgrond leidt tot grote *verbazing* bij alle mensen die "op de aarde wonen", tenminste, bij hen "wier naam niet geschreven is in het boek des levens". Dit gegeven klinkt wat raadselachtig, maar het doet ook denken aan hoofdstuk 13. Daar zagen we eerst dat het beest er "was". Toen ontving het een dodelijke wond en "is" er daarom in zekere zin een tijdlang niet meer. Maar geheel tegen de verwachting in genas het van die wonde. Het 'kwam op' en werd toen zelfs een wereldmacht. Dat leidde ertoe dat "de gehele aarde" het beest met *verbazing* achterna ging (13.3).

Deze gegevens over het beest uit hoofdstuk 13 worden dus in hoofdstuk 17 nog eens herhaald. Het lijkt daarom ook wel verantwoord het beest uit 17.3 te identificeren met het beest uit de zee uit hoofdstuk 13. Het enige wat ontbreekt, is dat het *nu nog niet* “ten verderve” is gevaren.

IIe aspect: De zeven koppen en de achtste kop van het beest (17.9-11)

Er volgt nu een belangrijke toevoeging aan de openbaring over het beest. Want als de engel naar de zeven koppen van dit beest verwijst, merkt hij daarbij op: “Hier is het verstand dat wijsheid heeft ...” De zeven koppen stellen zeven koningen voor waarvan vijf er al zijn geweest, één er nog is, en als de zevende komt, blijft hij maar kort. Aangezien er in dit Schriftgedeelte geen verdere informatie over deze koningen beschikbaar is - en elders in Openbaring ook niet - is het niet duidelijk welke koningen hier bedoeld worden. Met andere woorden, de zeven koppen (koningen) geven ons niet veel meer inzicht in “het geheimenis” dan we tot nu toe hebben. Maar er is nog *een achtste kop*, en die kop stelt het beest *zelf* weer voor (vs11). We weten dat het beest met de zeven koppen op een gegeven moment een dodelijke wond ontvangt en daarvan herstelt (13.3,12). De *herstelde* kop moet dan blijkbaar gezien worden als de *achtste* kop en tegelijkertijd als het beest *na* zijn herstel van de dodelijke wond. Zo is hier weer opnieuw een verband aan te tonen tussen het beest waarop de hoer is gezeten (17.3) en het eerste beest uit hoofdstuk 13. Dit beest mag dan hier (17.11) in een nieuwe vorm verschijnen (als achtste kop), zijn aard en doelstelling veranderen niet, zoals uit het IIIe aspect van “het geheimenis” blijkt. Maar zijn uiteindelijke bestemming ligt niettemin al vast. “het vaart ten verderve” (vs8,11).

IIIe aspect: De tien horens van het beest (17.12-14)

De tien horens stellen tien koningen voor. Hoewel deze horens al vanaf de eerste verschijning van het beest waren gekroond (13.1), hebben ze toch nog geen “koningschap” ontvangen op het moment dat Johannes de uitleg krijgt. Maar als het zover is, dan zal het voor slechts “één uur” zijn (vs12). Dat ‘ene uur’ is dan ook tegelijkertijd ‘de laatste ure’. Dit blijkt uit het feit dat ze hun “kracht en macht” aan het beest geven (vs13) om dan samen met hem de laatste strijd te voeren tegen het Lam en “zij, die met Hem zijn” (vs14). Maar het Lam en de zijnen zullen hen overwinnen. Voordat ze echter door het Lam worden overwonnen, moeten de koningen en het beest nog een cruciale rol vervullen in het voltrekken van Gods oordeel over de grote hoer (zie *Ve aspect* hierna).

IVe aspect: “Het grote Babylon” en haar verhouding tot het beest (17.9,18)

Hoewel “het grote Babylon” in de context van hoofdstuk 14 en 16 allereerst een stad is, impliceert de vermelding van haar “hoererij” dat zij (ook) een vrouw is die prostitutie bedrijft. In hoofdstuk 17 krijgen we aanvullende informatie over Babylon als “de grote hoer. Zij zit op het beest met de zeven koppen en tien horens en *vanuit die positie* hoereert ze met de koningen der aarde en hun volken. Zij wordt geïdentificeerd als de moeder van de hoeren en gruwelen der aarde. Tegelijkertijd is deze vrouw in de context van het beest toch ook weer “de grote stad, die het koningschap heeft over de koningen der aarde” (17.18). We weten dat het beest (volgens 12.7) oorlog gevoerd heeft tegen de heiligen en hen heeft overwonnen. Hier wordt van de hoer gezegd dat zij ‘dronken is van het bloed’ van deze heiligen. De logische conclusie die we hieruit mogen trekken is dan dat deze strijd tegen de heiligen in een nauw samenwerkingsverband tussen deze twee heeft plaatsgevonden. Bedenken we daarbij tevens dat het beest zijn ‘kracht en macht’ van de draak heeft ontvangen (13.2), dan realiseren we ons dat de hoer een essentiële rol in de bloedige vervolging de gelovigen vervult..

Alle informatie in aanmerking nemend, hebben we overvloedig bewijs dat de vrouw en het beest dezelfde doelstelling en dezelfde belangen hebben, namelijk oorlog voeren tegen het Lam en “de heiligen”. Het oordeel over het beest en de hoer kan dan ook niet langer uitblijven. Daarbij komt de hoer het eerst aan de beurt, maar de voltrekking van het oordeel geschiedt op een geheel onverwachte wijze.

(Wordt vervolgd)

